

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010805
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119010805.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.01.2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/34/2019 zo dňa 04.10.2019 výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovaného C. T. M. P. L. Á. O. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., X. P. XX, J. G. M. Č..X, M. D.,

z a r a ď u j e

podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre účely výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. T. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/34/2019 zo dňa 04.10.2019.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/34/2019 zo 04.10.2019 bol obžalovaný C. T. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 na tom skutkovom základe, že

- dňa 28.12.2018 v čase okolo 11.00 hod. v katastrálnom území M., M. D., v lesnom poraste č. XXXA E. Č. X. Q., z lesného pozemku s parcelným číslom XXX/X, zapísaného na LV č. XXX, bez povolenia na zber alebo výrub drevnej hmoty, pílkou spílil 2 ks stromov druhu smrek a 1 ks stromu druhu buk o celkovom objeme 0,12 m³, ktoré ukryl do kríkov a následne toho istého dňa 28.12.2018 vo večerných hodinách po zotmení sa po ne vrátil a zobral ich domov do osady v obci M., M. D., pričom však bol prichytený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Sabinov, čím takto spôsobil Urbárskej a podielnickej spoločnosti L., pozemkové spoločenstvo LutinS. D. D. L. XX, M. D., škodu vo výške 2,54 eur, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.04.2018 pod sp. zn. 41T/21/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2018,

za čo mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre

výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obvinenému bola uložená povinnosť nahradiť Urbárskej a podielnickej spoločnosti L., pozemkové spoločenstvo L. D. D. L. XX, M.. D., škodu vo výške 2,54 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodeného Urbársku a podielnicku spoločnosť L., pozemkové spoločenstvo L. D. D. L. XX, M.. D., odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný, ktoré bližšie neodôvodnil.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktorý v písomnom odôvodnení odvolania k druhu trestu a jeho výmery uviedol, že ho považuje za primeraný, avšak nesúhlasil so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže u obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu. Obžalovaný bol v posledných 10 rokoch štyrikrát vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol naposledy prepustený dňa 17.05.2015. Doterajšie spôsoby výkonu trestu odňatia slobody nevedli k jeho náprave, preto mal za to, že z hľadiska účelu trestu je potrebné obžalovaného postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Navrhoval preto, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/34/2019 zo dňa 04.10.2019 vo výroku o treste v časti týkajúcej sa spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovaného a prokurátora ako osobami na to oprávnenými, Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúmaval v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nenapádané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

V prvom rade preskúmaval odvolací súd procesný postup konajúceho súdu z pohľadu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť, pričom zistil, že takéto dôvody nie sú dané. Konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za prítomnosti obžalovaného, pričom mu za splnenia zákonných podmienok umožnil vyjadriť sa ku skutku kladenému mu v obžalobe prokurátora za vinu, v rámci ktorého obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, a súd predmetné vyhlásenie o vine po predpísanom procesnom postupe prijal. Na odročenom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo za splnenia zákonných podmienok vykonané v neprítomnosti obžalovaného, súd vykonal listinné dôkazy vo vzťahu ku výroku o treste a náhrade škody.

Obžalovaný bol na podklade súdom prijatého vyhlásenia o vine uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.07.2019, ktorú právnu kvalifikáciu skutku považuje odvolací súd za správnu a zodpovedajúcu zákonu.

Podľa § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný vo svojom odvolaní bližšie nešpecifikoval, proti ktorým výrokom jeho odvolanie smeruje, preto krajský súd vykonal prieskum tých výrokov, voči ktorým bol obžalovaný v zmysle § 307 ods. 1 Tr. poriadku oprávnený podať odvolanie, teda výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Následne odvolací súd preskúmaval napadnutý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s určením spôsobu jeho výkonu podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Konajúci súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Tomuto zodpovedá zistenie, že obžalovaný sa ku trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval. Rovnako

prvostupňový súd nepochybil, ak konštatoval u obžalovaného prítomnosť priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol už za trestné činy v minulosti odsúdený. Uvedené plynie z odpisu registra trestov, v ktorom je evidovaných u obžalovaného v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku 11 odsúdení najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Berúc do úvahy uvedené prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery konajúci súd prihliadal na to, že obžalovaný bol v minulosti 17-krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, pričom v štyroch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, ako aj na ostatné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/92/2013 zo dňa 15.10.2013 podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, ktorý vykonal 17.05.2015. Taktiež súd prvého stupňa prihliadal na tú skutočnosť, že z miesta trvalého bydliska mu nie je nič vytkané, že za obdobie od roku 2017 bol 20-krát priestupkovo postihnutý, väčšinou za jazdu na bicykli pod vplyvom alkoholu a v troch prípadoch aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, a že je nezamestnaný a má vyživovaciu povinnosť voči siedmim maloletým deťom. Po vyhodnotení uvedených okolností a najmä s prihliadnutím na rodinné pomery obžalovaného, súd mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov, majúc za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, súd môže zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatela aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin.

Určenie druhu trestu odňatia slobody za spáchanie prečinu, ktorého závažnosť je nižšia, zodpovedá hodnoteniu osoby obžalovaného a možnostiam jeho nápravy. Ako je to už vyššie konštatované, obžalovaný bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný, v štyroch prípadoch má odsúdenie zahladené, pričom od roku 2010 obžalovaný bol štyrikrát odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, najmä za recidívu v páchaní majetkovej trestnej činnosti. Z uvedeného teda plynie, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, a to aj napriek výkonom trestov, preto uložený druh trestu odňatia slobody zodpovedá zákonu. Možnosti nápravy obžalovaného, ktorý už bol štyrikrát vo výkone trestu odňatia slobody, z toho v jednom prípade bol podmiennečne prepustený, sú práve z dôvodu recidívy uňho podstatne nižšie, avšak berúc do úvahy závažnosť spáchaného prečinu a výšku škody, mal krajský súd za to, že uloženie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov je na dosiahnutie účelu trestu postačujúci.

Súd prvého stupňa však pochybil pri zaradení obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ako to plynie z dôvodov odvolania prokurátora, ich podstata spočíva predovšetkým v nesplnení podmienok pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia, keďže ide o špeciálneho recidivistu a doterajšie spôsoby výkonu trestu nevedli k jeho náprave.

Z odpisu registra trestov plynie, že v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone štyroch trestov odňatia slobody uložených rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/151/2010, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/85/2011, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/119/2012 a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/92/2013, pričom na výkon všetkých trestov odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Vo vzťahu k vyhodnocovaniu miery narušenia páchatelia, krajský súd poukazuje nielen na tú skutočnosť, že obžalovaný bol, ako už bolo skôr konštatované, v posledných 10 rokoch 11-krát odsúdený, ale i na to, že v desiatich prípadoch bol odsúdený pre druhovo totožnú, a to majetkovú trestnú činnosť.

Z uvedeného možno vyvodiť záver, že u obžalovaného ide o osobu s vysokou mierou narušenia a rovnako, že ani doterajšie výkony trestov odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v posledných 10 rokoch nespĺnili svoj prevýchovný účel. Berúc do úvahy uvedené má krajský súd za to, že záver okresného súdu o tom, že náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia než v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nemá oporu v zistených skutočnostiach. Súd prvého stupňa v predmetnej veci preto nesprávne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zákona a pri zaradení obžalovaného na výkon trestu mal postupovať tak, ako to predpokladá ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona a tohto zaradiť na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vychádzajúc z vyššie rozvedených úvah odvolací súd uzatvára, že odvolacie námietky prokurátora sú dôvodné, a preto na podklade jeho odvolania podaného v neprospech obžalovaného zrušil napadnutý výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody v rozsudku konajúceho súdu sp. zn. 41T/34/2019 z 04. 10. 2019 a na základe dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom, ktoré poskytovalo dostatočný podklad pre rozhodnutie, odvolací súd sám rozhodol o zaradení obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre účely výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Následne krajský súd preskúmal i výrok rozsudku o náhrade škody, ktorým v napadnutom rozsudku konajúci súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenému vo výške 2,54 eur a výrok, ktorým súd odkázal poškodeného so zvyškom jeho nároku na civilný proces. Preskúmaním týchto výrokov dospel k záveru, že okresný súd správne postupoval, ak zaviazal obžalovaného na náhradu škody vo výške 2,54 eur, keďže výška uvedenej škody je nielenže súčasťou skutku, vo vzťahu ku ktorému urobil obžalovaný vyhlásenie o vine, ale táto výška spôsobenej škody zodpovedá i záverom odborného vyjadrenia vypracovaného spoločnosťou Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik Odštepny závod Prešov. Keďže poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v celkovej výške 8,40 eur, bol správny i postup súdu prvého stupňa, keď poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, a preto ho zamietol.

Záverom krajský súd dodáva, že jeho rozhodnutie sa nedotýka výroku o vine, ktoré odvolaním napadnuté nebolo.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.